

“Er is een God niet ver van mij”

Er is een GOD niet ver van mij,
niet verborgen achter grijze wolken,
niet verscholen achter sterren in 't heelal,
niet verhuld in enkel grote woorden,
niet verdwenen in de tijd.

Er is een GOD niet ver van mij.
Hij kent mij als geen ander,
omringt mij als geen ander.

Toen mijn eerste bloed ging stromen
en mijn eerste hartslag
nog voor geen mens te horen was,
daar kende Hij mijn leven,
en mocht ik,
als nog onzichtbaar wezen,
voor HEM al kenbaar zijn.

Waar mijn denken
zich niet altijd uit in woorden
en mijn gedachten
HEM niet altijd kunnen peilen,
daar kent Hij wat ik denk,
en weet
waarom ik soms
niet anders kan dan zwijgen;

waar mijn woorden om te spreken
zich nog moeten vormen,
daar weet Hij als geen ander
wat ik zo graag zeggen wil.

Er is een GOD niet ver van mij;
waar ik geen toekomst meer verwacht
en geen uitzicht meer op morgen heb
daar gaat Hij voor me uit
en wijst Hij mij de weg naar morgen;

waar ik mij lamgeslagen voelde
en zoveel liefs en goeds

achter mij moest laten
daar blijft Hij achter mij;

waar ik een hand,
een leven los moest laten,
daar houdt Hij vast in leven èn in sterven;

waar ik denk voorgoed alleen te zijn
of alleen te zijn gelaten
en zozeer een arm
om heel mijn leven mis,
daar juist wil Hij zich laten kennen
in een Naam
die als een warme hand
op heel mijn leven rust.

Er is een GOD niet ver van mij,
niet te onbereikbaar
voor ooit het allerhoogste,
niet te ver
voor ooit het allerdiepste,
niet te donker
in de diepste nacht
en niet onzichtbaar
als ik eens verblind voor HEM mocht raken
door tal van vragen
waarop ik nooit
een antwoord heb verstaan.

Er is een GOD niet ver van mij,
en daarom zou ik soms
die stemmen
nooit meer willen laten spreken
die ZIJN stem
enkel en alleen geweld aan doen,
die aan hun eigen stem GODS stem verbinden,
en woorden spreken
die nooit GODS woorden kunnen zijn.

Er is een GOD niet ver van mij,
maar ZIJN nabijheid
wordt zo vaak tekort gedaan,
alsof we bij ZIJN Naam
enkel maar naar boven moeten kijken
in plaats van om ons heen
en in onszelf te zien.

Er is een GOD niet ver van mij,
niet verborgen achter grijze wolken,
niet verscholen achter sterren in 't heelal,
niet verhuld in enkel grote woorden,
niet verdwenen in de tijd.

En daarom bid ik steeds opnieuw
dat *ikzelf* nooit te ver van HEM mag raken,
nooit te ver om volop mens met HEM te zijn,
nooit te ver om voor altijd te geloven:
er is een Naam
voorgoed met die van mij verbonden,
een Naam, die zegt:
"IK BEN ERBIJ"
en daarom nimmer ver van mij.

Egbert R. Veen